

família bezieirenc modificà el nom canviant-hi *Mont-per Pech* 'puig' PODIUM, i avui diuen *Pepésuc* (*Anales du Midi* III, 1891, 140). Altres adjectius en *uc, -uga*, que no hi restaren estranys: *poruc, fredeluc*, oc. ant. *damnuc* 'defectuós'; el nostre *xaruc* és manlleu de l'oc. sept. *chazuc* CADUCUS de les albes i gelosesques llemosines. — ⁵ La discrepància en el tractament fonètic depèn sobretot de la presència o no de una *-a* final, com justificà Grammont (RLR LXII, 487) i vaig reblar jo, en *LleuresC*, p. 250, com indiquen també les oposicions *queix/caixa, greix/graixa, feix/faixa*, etc., si bé sembla que hi contribueix la posició respecte de l'accent (*neix/naixia, naixent, peix/paixia, paixent*, etc.), i cf. M-L. (*Das Kat.*) i Foulché. — ⁶ «Aquelles *fèixes*» em signaven a Puigbalador; «Les *fèixes* del Bac», damunt Font-rabiosa. — ⁷ Cas prou freqüent en els grans massissos des d'Àneu a les Maleïdes: van avançant per una cornisa aplevada, ara normalment, ara saltant o escalant una mica, fins que l'home (o el cap de bestiar) es troba assitiat per totes bandes per timbes insalvables. D'ací un derivat *+enfeixanar-se*: en el Solà de Ventolà (entre el Pont de Suert i Irgo-Durro, 4° 27' × 42° 23') un metge escalador «s'hi va *emfeixanar*», c. 1955, en el vessant Sud, i van haver d'anar-lo a salvar amb cordes; «si 'ls animals s'hi *amfeixanen* el treball» (c. 1955, Cardet, 1953). ⁸ *Morrera del Feixano Malo* en el Turbó; el *Feixano Tancau* orònim benasquès corresponent al *Feixà Barrat* d'Espot i Bof. — ⁹ *Feixans de Farràs, Feixans del Cantal, Feixans d'Espigantosa* (< *espinegosa* × *sentigosa* SENTICOSA sindònim), cap a Grist o bé Èspera amunt. «La Faraiguada ye un tros de *faixans*» m'expliquen, 1965. — ¹⁰ Els llatinistes discrepen, però la repulsa de Walde-H. contra Ernout-M. i Gustav Meyer, que admeten aquesta derivació, a base de la idea de «ligoter», 'fermar, immobilitzar amb mal donat', és dèbil: els derivats del tipus de *facinus, fraxinus*, etc., són innombrables, i el passat tèrbol del gr. *βάρβαρον*, i la mala correspondència fonètica amb el mot llatí, aconsellen no fer-ne massa cas en aquesta qüestió. — ¹¹ Arbitràriament accentuat *fàsquia* per *AlcM* sota el pretext que ve del ll. *fascia*, car salta a la vista (fos quin fos en definitiva l'etimologia del mot hispanoàrab) que un mot amb *squi* català no pot venir d'un mot llatí amb *sci*. La variant ultracorreccta *fasquilla* (infra) convenceria els «tomasos» que poguessin quedar. — ¹² Sanchis Guarnier, *Les Barraques Val.*, 25, defineix el *feixcar* «cordeta d'espert, que, enfilat en l'agulla barraquera, serveix per a lligar les llistes o canyes amb què es fan les parets de la barraca». — ¹³ Ja *phasquier* i *phastie* en Duhamel (c. 1770) i *Sources Ind.* II, 193. — ¹⁴ *Bibl. Filol.* IEC VI, 88-90; *W. u. S.* VIII, 99; *BDC* XX, 271. — ¹⁵ *BDLC* XIII, 116. — ¹⁶ M'adhereixo, doncs, enterament, al rebuig d'aquesta etimologia per Spitzer, *LexikK*, 67, 68, i recullo a continuació bona part de les seves idees. — ¹⁷ Grieraho localitza amb aquest sign. a Cadaqués, Lluçmajor, Maó i Mígiorn Gran, més vagament Palamós,

Llofriu, St. Feliu de G., Martorell; PzCabr. defineix «antorcherero» a Eivissa. L'usa JRamón i Vidales en *Contrast* (*Llibre de la Renaixença*, p. 324). — ¹⁸ «A la clastra havia començat el ball ... havien encés un *fester*, i els crits i rialles anaven en augment», L. Vilallonga, *Bearn*, 23, 271; men. 'incendi': «una torre antiga ... no li han plant set capes de calç, però tanmateix es coneix que devall hi ha ses mostres, mal tapades, d'un incendi, d'un *fester* horrorós», «li pigaren foc: sa jove seguí tocant es corn, mitj afeudaga pes fum i ses bravades des *fester*; feta un forn sa torre, es trespol li abrasava els peus ...», Camps Merc. (*Folk.* II, 78, 79, 101). Però a Mallorca es manté també l'acc. etimològica 'munt, pilot' (de qualsevol cosa, potser de llenya): a l'acabament d'una llarga llista de llibres a ressenyar: «veyès si és gros el *fester!*», AMAlcover, *BDLC* VI, 375. — ¹⁹ Cortils i Vieta diu que és *jayté* a Blanes, per a la graella de ferro on colloquen les teies de pescar a l'encesa (*Buill. Assoc. Exc. Cat.* XI, 303-5). ²⁰ Enric Claudi Girbal, *Tossa, Notícies* (Assoc. Lit. de Girona, certamen de 1883, p. 238) parla del costum de *fer jayta*, que equivaldria a «lucha de teas o antorchas»: la revetlla de St. Joan cada sexe ataca l'altre a cops de «haces o antorchas de fajina» amb el crit de «*jayta!*». Dades que inspiren desconfiança perquè es mostra massa interessat per l'etim. (*figh!*). — ²¹ No resta més punt dubtós en l'etim. *FASCARIUM, provençal, que el de la *-t-* de la variant *fastié*, tenint en compte que, si el pas de *skj* a *-stj-* és possible localment, no sol ser tan general. Per això pensa Spitzer en una contaminació amb l'it. *fastello* 'feixina de llenya', mot important documentat des del S. XIV, viu a les Marques segons Tommaseo. Per explicar aquest Ang. Prati suposa un FASC-ETELLUM, morfològicament objectable; potser encreuament de FASCIS amb el tipus *FARCITELLUM > *farrell*? Altres idees en què es pot pensar: un *FAC(I)STARIUM format sobre FAX, -CIS 'teia, atxa'; encreuament amb un TORTELLUM format com oc. ant. *torta* 'torxa' i amb *pleita* PLICITA; cf. encara prov. alpí *fassalba* «brandon» (B-Alps, FEW III, 440).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *feixar, feixar-se, faixar una corda, faixadura de l'arbre, faixat (sabater faixat), faixada, faixador, faixaire, faixament, faixí, faixó, afaixar, enfaixar, enfaixat, enfaixament, desfaixar* (cf. supra), *desfaixellat, desfaixell, malfaixat, contrafaixa, contrafaixat, faixell* adj. (*foscello-foxello*), *feixina, feixinada, feixiner, feixinaire, feixisme, feixista, feixuc, pesuc, fasic, a la feixuga, feixuguesa, feixuguea, feixugor, feixugària, feixugueria, feixugós, feixugant, afeixugar, afeixugament, enfeixuguir, faixa, faixar, feixa, feixinyota, feixà, feixano, feixana, feixanc, feixada, feixon, feixal, feixar m., feixat m., feixenc, feixerar, feixet, feixetó, feixica, feixola, feixot, afeixegar, enfeixegar, fasicat, fasicle, fasiculat, fasicular, fasicinar, fasicinador, fasicinació, fasicinant, fasicquia, fasicquilla, faixcar, faixca, jester, feita, faitó.*